

Forkyndelse af dokumenter - Østrig

Den originale sprogudgave af denne side [de](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?
- 2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?
- 3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?
- 4 Adresseforespørgsler
 - 4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?
 - 4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?
 - 4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?
- 5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?
- 6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?
- 7 »Subidiær« forkyndelse
 - 7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?
 - 7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?
 - 7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?
 - 7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?
- 8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)
 - 8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

- 8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?
- 8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?
- 9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?
- 10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f. eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?
- 11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Ved "forkyndelse" afleveres et dokument til en adressat i den i lovgivningen foreskrevne form og på en dokumenteret måde, således at adressaten får kendskab til dokumentet.

Forkyndelse er et retsligt skridt pålagt af retten i retssager og foretages ex officio, jf. § 87 i den civile retsplejelov (*Zivilprozessordnung* – ZPO). Forkyndelsen skal dokumenteres formelt, således at det er muligt at kontrollere, hvornår og for hvem forkyndelsen blev foretaget. Visse processuelle virkninger indtræder først, når der forelægges bevis for, at dokumenterne er blevet behørigt forkyndt.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Alle retsafgørelser (f.eks. tilsigelser, kendelser og domme) og alle anmodninger indgivet af en part (f.eks. stævning, svarskrift og appelskrift) og andre erklæringer, der (ligeledes) stiles til modparten, skal som et grundlæggende princip forkyndes formelt.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Afgørelsen om forkyndelsen af dokumenter og forkyndelsesmetoden træffes af det besluttende organ (dommer, stævningsmand (*Rechtspfleger*)). Dette sker ved udstedelse af et forkyndelsesdekret (*Zustellverfügung*), som foretages af det besluttende organ på det originale eksemplar af det dokument, der skal forkyndes. Den egentlige forkyndelse foretages af en leveringstjeneste. Dette vil normalt være postvæsenet, men kan også være en anden befordringspligtig virksomhed, jf. § 2, stk. 7, i lov om forkyndelse af dokumenter (*Zustellgesetz* – *ZustG*) sammenholdt med § 3, stk. 4, i lov om postmarkedet (*Postmarktgesetz*).

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Svaret er i princippet nej. Afhængigt af personalesituationen kan der imidlertid indgives simple forespørgsler, f.eks. en registerforespørgsel (se yderligere oplysninger under punkt 4.2 nedenfor).

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Ja. Enhver, herunder en udenlandsk myndighed, kan rette henvendelse til de østrigske [registreringsmyndigheder](#) (kommunekontor, kommunale myndigheder, kommunalt distriktskontor (*Gemeindeamt, Magistrat, Magistratisches Bezirksamt*)) og anmode om [registreringsoplysninger](#) om en fysisk persons registrerede [hovedbopæl](#). Registreringsoplysningerne er lagret i det centrale register (*Zentrales Melderegister* – ZMR). Dette er et offentligt register, som indeholder navnene på alle, der er registreret i Østrig, med nærmere oplysninger om deres [hovedbopæl](#) og – hvis det er relevant – deres sekundærbolig(er). Det er obligatorisk at [anmelde/afmelde](#) sin bopælsadresse i Østrig.

Ved indgivelse af en registerforespørgsel skal man som et absolut minimum have følgende oplysninger klar om den person, man søger efter: Fornavn og familienavn/efternavn samt et yderligere karakteristikum, der gør det muligt at identificere den pågældende person klart (f.eks. fødselsdato, fødested, nationalitet eller tidligere adresse).

I øjeblikket er gebyret for indgivelse af en registerforespørgsel 17,30 EUR (et forespørgselsgebyr på 14,30 EUR og et nationalt administrationsgebyr for udtrækning af data fra det centrale register på 3 EUR).

Der er yderligere oplysninger om indgivelse af en registerforespørgsel på adressen: <http://www.help.gv.at> under [Dokumente und Recht \(dokumenter og retsinformation\)](#) / [Personen-Meldeauskunft \(person-/registreringsoplysninger\)](#).

Forkyndelse foretages i princippet af en leveringstjeneste, dvs. postvæsenet eller en anden befordringspligtig virksomhed (se punkt 3 overfor) eller af retsembedsmænd, jf. § 88 i den civile retsplejelov).

Der er imidlertid også følgende alternative forkyndelsesprocedurer:

Forkyndelse ved offentlig bekendtgørelse i henhold til § 25 i loven om forkyndelse af dokumenter og § 115 i den civile retsplejelov:

Forkyndelse for personer, hvis opholdssted er ukendt, eller for flere personer, som myndighederne ikke har kendskab til, og for hvem der ikke er blevet udpeget en bemyndiget modtager, jf. § 20 i loven om forkyndelse af dokumenter, kan foretages ved at optage en meddelelse i registret over offentlige kundgørelser (*Ediktsdatei*) (adgang her: <http://www.justiz.gv.at/>, vælg E-Government/Ediktsdatei) om, at det dokument, der skal forkyndes, er indleveret til retten. Meddelelsen skal ligeledes indeholde korte oplysninger om følgende: indholdet af det dokument, der skal forkyndes, navnet på den ret, der behandler sagen, sagsgenstanden og mulighederne for at afhente dokumentet samt oplysninger om retsvirkningerne af denne bekendtgørelse. Forkyndelse anses for at være sket, så snart meddelelsen er blevet optaget i registret over offentlige kundgørelser.

Forkyndelse ved kurator (*Kurator*) beskikket af retten, jf. § 116-118 i den civile retsplejelov:

For personer, for hvem der alene kan ske forkyndelse ved offentlig bekendtgørelse (optagelse i registret over offentlige kundgørelser), skal retten ex officio eller efter anmodning beskikke en kurator, såfremt den pågældende person som følge af forkyndelsen for denne normalt skulle foretage en formel handling til varetagelse af sine rettigheder, og navnlig hvis det dokument, der skulle forkyndes, indeholder en indstævning af den pågældende. Kuratorbeskikkelsen skal bekendtgøres ved offentlig kundgørelse i registret over offentlige kundgørelser, jf. § 117 i den civile retsplejelov. Så snart dette sker, og dokumentet efterfølgende overdrages til kuratoren, anses forkyndelse for at være sket, jf. § 118 i den civile retsplejelov.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206 /2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Hvis den anmodede myndighed klassificerer anmodningen som en anmodning om bevisoptagelse i henhold til forordningens artikel 1, f.eks. fordi det er nødvendigt at fastslå adressen i forbindelse med en retssag (navnlig forkyndelse af dokumenter), vil myndigheden følge forordningens bestemmelser og forsøge at fastslå den nuværende adresse ved hjælp af de tilgængelige ressourcer, f.eks. ved at foretage en forespørgsel i centralregistret eller søge i andre registre.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Forkyndelse foretages i princippet af en leveringstjeneste, dvs. postvæsenet eller en anden befordringspligtig virksomhed (se punkt 3 overfor) eller af retsembedsmænd, jf. § 88 i den civile retsplejelov.

Der er imidlertid også følgende alternative forkyndelsesprocedurer:

Forkyndelse ved offentlig bekendtgørelse i henhold til § 25 i loven om forkyndelse af dokumenter og § 115 i den civile retsplejelov:

Forkyndelse for personer, hvis opholdssted er ukendt, eller for flere personer, som myndighederne ikke har kendskab til, og for hvem der ikke er blevet udpeget en bemyndiget modtager, jf. § 20 i loven om forkyndelse af dokumenter, kan foretages ved at optage en meddelelse i registret over offentlige kundgørelser (*Ediktsdatei*) (adgang her: <http://www.justiz.gv.at/>, vælg E-Government/Ediktsdatei) om, at det dokument, der skal forkyndes, er indleveret til retten. Meddelelsen skal ligeledes indeholde korte oplysninger om følgende: indholdet af det dokument, der skal forkyndes, navnet på den ret, der behandler sagen, sagsgenstanden og mulighederne for at afhente dokumentet samt oplysninger om retsvirkningerne af denne bekendtgørelse. Forkyndelse anses for at være sket, så snart meddelelsen er blevet optaget i registret over offentlige kundgørelser.

Forkyndelse ved kurator beskikket af retten, jv. § 116-118 i den civile retsplejelov:

For personer, for hvem der alene kan ske forkyndelse gennem offentlig bekendtgørelse (optagelse i registret over offentlige kundgørelser), skal retten ex officio eller efter anmodning beskikke en kurator, såfremt den eller de pågældende personer som følge af forkyndelsen for disse normalt skulle foretage en formel handling til varetagelse af deres rettigheder, og navnlig hvis det dokument, der skulle forkyndes, indeholder en indstævning af den eller de pågældende. Kuratorbeskikkelsen skal bekendtgøres ved offentlig kundgørelse i registret over offentlige kundgørelser, jf. § 117 i den civile retsplejelov. Så snart dette sker, og dokumentet efterfølgende overdrages til kuratoren, anses forkyndelse for at være sket, jf. § 118 i den civile retsplejelov.

Der findes et særligt system for domstolenes elektroniske forkyndelse af dokumenter. Systemet kaldes *Elektronischer Rechtsverkehr* (elektroniske retsmeddelelser) eller ERV. De eneste, der er forpligtet til at benytte dette system, er advokater og forsvarsadvokater, notarer, kredit- og finansieringsinstitutter, østrigske forsikringselskaber, udbydere af social sikring, pensionsinstitutter, den østrigske fond for feriepenge- og fratrædelsesgodtgørelse for bygningsarbejdere (*Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse*), de østrigske apotekeres generelle lønfond (*Pharmazeutische Gehaltskasse*), den østrigske lønmodtagergarantifond (*Insolvenz-Entgelt-Fonds*) og IEF-Service GmbH, sammenslutningen af østrigske sociale sikringsorganer (*Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger*), statsadvokatens kontor i finansministeriet (*Finanzprokurator*) og advokatsamfundene. Andre personer kan også benytte systemet, men er ikke forpligtet hertil.

Ved forkyndelse via ERV anses elektronisk fremsendte retsafgørelser og retsbegæringer, jf. § 89a, stk. 2, i lovrn om domstolenes opbygning (*Gerichtsorganisationsgesetz – GOG*) for at være forkyndt den første arbejdsdag efter modtagelsen heraf på adressatens elektroniske domæne (lørdag betragtes ikke som en arbejdsdag i denne forbindelse).

Hvis forkyndelse via ERV ikke er mulig, kan forkyndelsen foretages via elektroniske leveringstjenester i henhold til bestemmelserne i loven om forkyndelse af dokumenter, jf. § 89a, stk. 3, i loven om domstolenes opbygning sammenholdt med § 28 ff. i loven om forkyndelse af dokumenter.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Der findes et særligt system for domstolenes elektroniske forkyndelse af dokumenter. Systemet kaldes *Elektronischer Rechtsverkehr* (elektroniske retsmeddelelser) eller ERV. De eneste, der er forpligtet til at deltage i dette system, er advokater og forsvarsadvokater, notarer, kredit- og finansieringsinstitutter, østrigske forsikringselskaber, udbydere af social sikring, pensionsinstitutter, den østrigske fond for feriepenge- og fratrædelsesgodtgørelse for bygningsarbejdere (*Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse*), de østrigske apotekeres generelle lønfond (*Pharmazeutische Gehaltskasse*), den østrigske lønmodtagergarantifond (*Insolvenz-Entgelt-Fonds*) og IEF-Service GmbH, sammenslutningen af østrigske sociale sikringsorganer (*Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger*), statsadvokatens kontor i finansministeriet (*Finanzprokurator*) og advokatsamfundene. Andre personer kan også benytte systemet, men er ikke forpligtet hertil.

Ved forkyndelse via ERV anses elektronisk fremsendte retsafgørelser og retsbegæringer (§ 89a, stk. 2, i lovrn om domstolenes opbygning) (*Gerichtsorganisationsgesetz – GOG*) for at være forkyndt den første arbejdsdag efter modtagelsen heraf på adressatens elektroniske domæne (lørdag betragtes ikke som en arbejdsdag i denne forbindelse).

Hvis forkyndelse via ERV ikke er mulig, kan forkyndelsen foretages via elektroniske leveringstjenester i henhold til bestemmelserne i loven om forkyndelse af dokumenter (§ 89a, stk. 3, i loven om domstolenes opbygning sammenholdt med § 28 ff. i loven om forkyndelse af dokumenter).

Hvis loven udtrykkeligt forbyder den, der foretager forkyndelsen, at overgive dokumentet til en subsidiær modtager, er der tale om personlig forkyndelse, hvor dokumenterne skal overgives personligt til den person, for hvem der skal foretages forkyndelse. Dette forbud gælder kun i særlige tilfælde.

I alle andre tilfælde er det muligt at foretage subsidiær forkyndelse. Hvis adressaten ikke kan findes på leveringsstedet, kan dokumenterne således i princippet overgives til en voksen, der bor på samme adresse som adressaten, eller til en medarbejder eller arbejdsgiver på adressen, der indvilliger i at modtage dokumenterne (§ 16, stk. 2, i loven om forkyndelse af dokumenter). Denne person kaldes den subsidiære modtager (*Ersatzempfänger*) i lovgivningen.

Der kan imidlertid kun foretages subsidiær forkyndelse, hvis den, der foretager forkyndelsen, har grund til at tro, at adressaten jævnligt er til stede på leveringsstedet.

I henhold til § 103 i den civile retsplejelov kan en person ikke være subsidiær modtager, hvis den pågældende er adressatens modpart i retssagen.

I henhold til § 16, stk. 5, i loven om forkyndelse af dokumenter anses subsidiær forkyndelse ikke for at være sket, hvis adressaten ikke har haft mulighed for at få kendskab til de forkyndte dokumenter i tide, da den pågældende ikke var til stede på leveringsstedet (f.eks. fordi adressaten var ude at rejse, på hospitalet eller varetægtsfængslet). Forkyndelsen gennemføres imidlertid dagen efter adressatens tilbagevenden til leveringsstedet.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Hvis loven udtrykkeligt forbyder den, der foretager forkyndelsen, at overgive dokumentet til en subsidiær modtager, er der tale om personlig forkyndelse, hvor dokumenterne skal overgives personligt til den person, for hvem der skal foretages forkyndelse. Dette forbud gælder kun i særlige tilfælde.

I alle andre tilfælde er det muligt at foretage subsidiær forkyndelse. Hvis adressaten ikke kan findes på leveringsstedet, kan dokumenterne således i princippet overgives til en voksen, der bor på samme adresse som adressaten, eller til en medarbejder eller arbejdsgiver på adressen, der indvilliger i at modtage dokumenterne, jf. § 16, stk. 2, i loven om forkyndelse af dokumenter. Denne person betegnes i loven som den subsidiære modtager (*Ersatzempfänger*).

Der kan imidlertid kun foretages subsidiær forkyndelse, hvis den, der foretager forkyndelsen, har grund til at tro, at adressaten jævnligt er til stede på leveringsstedet.

Ifølge § 103 i den civile retsplejelov kan en person ikke være subsidiær modtager, hvis den pågældende er adressatens modpart i retssagen.

Det fremgår af § 16, stk. 5, i loven om forkyndelse af dokumenter, at subsidiær forkyndelse ikke anses for at have fundet sted, hvis adressaten ikke har haft mulighed for at få kendskab til de forkyndte dokumenter i tide, da den pågældende ikke var til stede på leveringsstedet (f.eks. fordi adressaten var ude at rejse, på hospitalet eller varetægtsfængslet). Forkyndelsen gennemføres imidlertid dagen efter adressatens tilbagevenden til leveringsstedet.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Der redegøres nærmere herfor i punkt 5 og 6 ovenfor.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Adressaten skal gøres opmærksom på, at dokumenterne er blevet deponeret, hvilket sker ved, at der udfærdiges en leveringsseddel (lagt i postkassen eller anbragt på hoveddøren). Det anføres, hvor dokumenterne er blevet deponeret, og i hvilken periode de kan afhentes, og derudover anføres virkningerne af deponeringen af dokumenterne, jf. § 17, stk. 2, i loven om forkyndelse af dokumenter. I henhold til § 17, stk. 3, i loven om forkyndelse af dokumenter løber afhentningsfristen fra den dag, dokumenterne ligger klar til afhentning, og fristen skal være mindst to uger. Det deponerede dokument anses for at være forkyndt den første dag i denne periode (fiktiv forkyndelse). Dette gælder dog ikke, hvis adressaten ikke har haft mulighed for at få kendskab til de forkyndte dokumenter i tide, da den pågældende ikke var til stede på leveringsstedet. Det fremgår af § 17, stk. 3, sidste punktum, i loven om forkyndelse af dokumenter, at forkyndelsen anses for at være sket dagen efter adressatens tilbagevenden til leveringsstedet inden for afhentningsperioden, hvor den pågældende har haft mulighed for at afhente det deponerede dokument. Hvis det deponerede dokument ikke afhentes (hvilket på ingen måde ændrer ved gennemførelsen af forkyndelsen ved deponeringen), skal det returneres til den ret, der fremsendte det, ved afhentningsfristens udløb.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis adressaten eller en subsidiær modtager, der bor i samme husstand, nægter at modtage dokumentet uden gyldig begrundelse herfor, skal dokumentet efterlades på leveringsstedet, eller hvis dette ikke er muligt, deponeres uden skriftlig meddelelse. Forkyndelsen gennemføres ved at efterlade eller deponere dokumentet, jf. § 20 i loven om forkyndelse af dokumenter).

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Postforkyndelse skal foretages i overensstemmelse med verdenspostkonventionen og ved brug af et internationalt modtagelsesbevis. Dokumentet skal afleveres til adressaten eller – hvis det ikke kan forkyndes for den pågældende – til en anden person, der efter lovgivningen er bemyndiget til at modtage det i det land, hvor det forkyndes (f.eks. bemyndiget modtager, subsidiær modtager). I Østrig finder bestemmelserne om subsidiære modtagere i § 16 i loven om forkyndelse af dokumenter anvendelse (se punkt 7.1 ovenfor).

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Verdenspostkonventionen indeholder ikke nogen nærmere bestemmelser om, hvorvidt det er tilladt at deponere dokumenter, og i så fald på hvilke betingelser. Dette spørgsmål er således reguleret i lovgivningen i det land, hvor dokumentet forkyndes. Efter de relevante bestemmelser i den østrigske lovgivning kan dokumentet deponeres, hvis de nødvendige betingelser er opfyldt (se punkt 7 ovenfor).

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Se punkt 7.3 ovenfor.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja. Den person, der forestår forkyndelsen, skal attestere, at dokumentet er blevet forkyndt, ved at angive dette på leveringsbeviset (kvittering for levering, kvittering for modtagelse). Den person, der modtager dokumentet, skal bekræfte forkyndelsen ved at underskrive leveringsbeviset, anføre datoen og, hvis den pågældende ikke er adressaten, angive tilknytningen til adressaten. Hvis den person, der modtager dokumentet, nægter at kvittere for modtagelsen, skal den, der foretager forkyndelsen, angive dette på leveringsbeviset sammen med datoen og i påkommende tilfælde angive, hvilken relation der er mellem den, der modtager dokumentet, og adressaten. Leveringsbeviset skal straks returneres til afsenderen.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Selv om forkyndelsen ikke anses for at være sket, hvis den er foretaget i strid med loven, kan dette afhjælpes. Hvis forkyndelsen er mangelfuld, anses forkyndelsen i henhold til den grundlæggende regel i § 7 i loven om forkyndelse af dokumenter for det første stadig for at være sket på tidspunktet for adressatens faktiske modtagelse af dokumentet. Hvis der er udpeget en bemyndiget modtager, skal denne betegnes som adressaten, idet forkyndelsen i modsat fald kun vil kunne ske ved den bemyndigede modtagers faktiske modtagelse af dokumentet. I loven om forkyndelse af dokumenter (§ 16, stk. 5, og § 17, stk. 3), fastsættes desuden særlige regler for afhjælpning af mangler ved forkyndelsen af dokumenter i følgende situationer: når adressaten ikke har haft mulighed for at få kendskab til de forkyndte dokumenter i tide, fordi den pågældende ikke var til stede på leveringsstedet, når subsidiær forkyndelse er ineffektiv, eller når dokumenterne deponeres. Manglen afhjælpes dagen efter adressatens tilbagevenden til leveringsstedet, men hvis dokumenterne er deponeret, er det afgørende, at adressaten vender tilbage inden for afhentningsfristen og kan afhente det deponerede dokument den næste dag. Da der ikke er nogen tidsfrist for afhjælpning af mangler i tilfælde af ineffektiv subsidiær forkyndelse, hvor forkyndelse ved deponering af dokumenter er ineffektiv, kan dette ikke længere afhjælpes, hvis adressaten først vender tilbage efter afhentningsfristens udløb. Hvis adressaten vender tilbage tidsnok til at kunne afhente forsendelsen den første dag i afhentningsperioden, anses forkyndelsen for at være sket denne dag, da hele afhentningsperioden stadig er intakt. Hvis adressaten vender tilbage på et senere tidspunkt, anses forkyndelse ved deponering først at være sket dagen efter adressatens tilbagevenden, da modtageren altid skal kunne drage fuld nytte af de frister, der udløses af dokumentforkyndelsen, navnlig appelfristerne.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Nej.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 22/12/2016

